

Krzysztof Parzych

Akademia Pomorska
Słupsk

**WYBRANE CECHY RUCHU TURYSTYCZNEGO
W KOŁOBRZEGU W ŚWIETLE WYNIKÓW
POMIARU RUCHU TURYSTYCZNEGO**

**SELECTED ASPECTS OF THE TOURISM MOVEMENT
IN KOŁOBRZEG RESORT IN THE LIGHT OF THE RESULTS
OF TOURISM MOVEMENT MEASUREMENT**

Zarys treści: W artykule podjęto zagadnienie funkcjonowania ruchu turystycznego w Kołobrzegu – największej miejscowości wypoczynkowej i uzdrowskiej polskiego wybrzeża Bałtyku. W pierwszej części dokonano analizy aktualnego stanu ilościowego infrastruktury noclegowej i poziomu ruchu turystycznego w kurorcie, opierając się na danych GUS oraz pracach innych autorów. W drugiej części opisano wynik przeprowadzonych badań terenowych dotyczących dynamiki ruchu turystycznego w obrębie plaży nadmorskiej oraz zasięgu oddziaływania przestrzennego Kołobrzegu jako miejscowości turystycznej.

Słowa kluczowe: ruch turystyczny, Kołobrzeg, turystyka wypoczynkowa

Key words: tourism movement, Kołobrzeg, holiday tourism

Na obszarze polskiego wybrzeża funkcjonuje ponad 60 miejscowości turystyczno-wypoczynkowych. Ich rozwój społeczno-ekonomiczny jest w głównej mierze związany z funkcją recepcyjną turystyki wypoczynkowej. Większość z nich to niewielkie kąpieliska nadmorskie, w których ruch turystyczny koncentruje się w okresie sezonu urlopowo-wakacyjnego. Ze względu na odmienne na poszczególnych odcinkach wybrzeża warunki termiczne powietrza i wody morskiej długość sezonu kąpielowego na polskim wybrzeżu jest znacznie zróżnicowana. Wynosi ona od 53 dni w Uście do 69 w Kołobrzegu i 73 w Mielnie (Lijewski i in. 2008). Różnice w długości sezonu kąpielowego determinują wyraźnie natężenie ruchu turystycznego oraz jego strukturę w poszczególnych miesiącach sezonu urlopowo-wakacyjnego.

Wśród miejscowości nadmorskich polskiego wybrzeża Bałtyku znajdują się również takie, które dysponują większą różnorodnością walorów turystycznych. Występowanie dodatkowych – obok typowo wypoczynkowych – wartości stwarza

szanse na zmniejszenie różnic w poziomie frekwencji turystycznej w sezonie urlopowo-wakacyjnym i w miesiącach po jego zakończeniu.

W grupie nadmorskich miejscowości turystycznych specyficzną rolę odgrywają te, w których walory wypoczynkowe towarzyszą uzdrowskiemu. Do tego typu miejscowości należą między innymi Świnoujście, Dąbki, Sopot, Ustka i Kołobrzeg.

Celem artykułu była analiza wybranych cech ruchu turystycznego w największej miejscowości nadmorskiej polskiego wybrzeża – Kołobrzegu. Problem badawczy koncentrował się na określeniu przybliżonej liczby turystów wypoczywających na plaży miejskiej w dniu roboczym tygodnia oraz na próbie wyznaczenia zasięgu oddziaływania przestrzennego Kołobrzegu jako miejscowości turystycznej. Obecnie miasto to stanowi jeden z głównych ośrodków turystyki uzdrowskiej w Polsce. Biorąc pod uwagę bazę recepcyjną, trzeba uznać, że jest największym polskim uzdrowskiem z 7640 miejscami noclegowymi w obiektach sanatoryjnych (Miedziński 2007, 2009). Ponadto dysponuje największą bazą noclegową spośród wszystkich miejscowości nadmorskich w Polsce. Według badań terenowych Miedzińskiego baza noclegowa Kołobrzegu w 2008 roku liczyła 25 067 miejsc (Miedziński 2009).

Specyfika Kołobrzegu jako miejscowości turystycznej wynika z obsługi wielu odmiennych form ruchu turystycznego. Kołobrzeg ze względu na posiadane walory pełni funkcję ośrodka recepcyjnego dla turystyki uzdrowskiej, krajoznawczej, wypoczynkowej i kwalifikowanej, związanej z uprawianiem sportów wodnych. Wspomniane walory oraz bogata zarówno pod względem ilościowym, jak i zróżnicowana pod względem rodzajowym baza noclegowa czynią z Kołobrzegu wielofunkcyjny ośrodek turystyczny.

Analiza ilościowa zjawiska turystyki w miejscowościach nadmorskich jest trudnym zagadnieniem badawczym. Dotyczy ono identyfikacji liczby istniejących obiektów oraz miejsc noclegowych, a w konsekwencji – precyzyjnego ustalenia rejestrowanej frekwencji turystycznej. Trudność wynika z funkcjonowania w kurortach nadmorskich dwóch sektorów turystycznych. W miejscowościach tych istnieje rozległa baza noclegowa obiektów sektora formalnego, na który składają się hotele, pensjonaty i ośrodki wczasowe, prowadzące zarejestrowaną działalność gospodarczą. Działa tam też baza noclegowa nieformalna, której kreatorami są indywidualni mieszkańcy, udzielający turystom noclegów w prywatnych mieszkaniach, niezarejestrowani i nieujmowani w związku z tym w oficjalnych zestawieniach statystycznych w sektorze obsługi ruchu turystycznego.

Zjawisko funkcjonowania dwóch sektorów turystycznych jest znane w literaturze światowej i dotyczy w dużej mierze regionów nadmorskich z dominującą funkcją wypoczynkową. Szersze badania nad nim są związane z pracami m.in. Cohena (1972) i Oppermanna (1993), którzy istnienie tych dwóch sektorów (formal/informal sector concept) zaobserwowali na obszarach wysp pacyficznych – Vanuatu, Samoa Zachodniego, na wyspach filipińskich, ale są one także w Polsce (Błasiak i in. 1990).

Równoległe istnienie formalnego i nieformalnego sektora widoczne jest w Polsce w miejscowościach o wyraźnie wyodrębnionej sezonowości ruchu turystycznego, a więc w kurortach górskich i nadmorskich. Efektem tego jest brak rzetelnych statystyk ruchu turystycznego w oficjalnych dokumentach sporządzanych przez Program Badań Statystycznych Statystyki Publicznej i upublicznionych w postaci urzędo-

wych raportów. W związku z tym oficjalne statystyki ruchu turystycznego w miejscowościach górskich oraz nadmorskich są znacznie zaniżone. Według Potockiego, który prowadzi badania nad infrastrukturą noclegową sudeckich ośrodków turystycznych, błąd ten może sięgać nawet 30-40% (Potocki 2004). Dane statystyczne GUS, pomimo istotnych braków, stanowią dotychczas jedyne w skali całego kraju źródło informacji dotyczącej zagospodarowania i ruchu turystycznego. W odniesieniu jednak do miejscowości o znacznym stopniu sezonowości tego ruchu wymagają uzupełnienia pogłębionymi, szczegółowymi badaniami terenowymi.

Bardzo istotne rozbieżności stanu ilościowego infrastruktury noclegowej w Kołobrzegu wykazują dane GUS oraz inwentaryzacja bazy noclegowej w mieście przeprowadzona przez Mariusza Miedzińskiego (Raport... 2007). Według danych GUS w 2008 roku w Kołobrzegu funkcjonowało 56 obiektów noclegowych z 11 098 miejscami noclegowymi (tab. 1). Według badań Miedzińskiego w tym samym roku wszystkich miejsc noclegowych w mieście było 25 067 (Miedziński 2009).

Tabela 1

Wybrane dane ilościowe dotyczące bazy noclegowej i ruchu turystycznego w Kołobrzegu w latach 2005-2008

Table 1

Some indexes of the tourist accomodation and tourist movement in Kołobrzeg in 2005-2008

Wyszczególnienie	2005	2006	2007	2008
Obiekty zbiorowego zakwaterowania	53	53	53	56
Miejsca noclegowe w obiektach zbiorowego zakwaterowania	10 033	10 285	10 601	11 098
Korzystający z noclegów	206 888	198 932	213 399	247 494
Turyści zagraniczni	96 099	87 471	86 078	87 912
Pokoje wynajęte w hotelach, motelach i pensjonatach	185 458	185 472	157 122	178 461
Pokoje wynajęte turystom zagranicznym	141 045	123 384	122 199	133 390
Liczba udzielonych noclegów	1 986 135	1 885 892	1 981 685	2 282 265
Liczba noclegów udzielonych turystom zagranicznym	53	53	53	56

Źródło: opracowanie na podstawie Banku Danych Regionalnych GUS

Według danych GUS w roku 2008 Kołobrzeg odwiedziło blisko 250 000 turystów (tab.1). Liczba udzielonych noclegów w latach 2005-2008 wzrastała, osiągając w roku 2008 ponad 2 280 000. Warto odnotować bardzo wysoki udział turystów zagranicznych wśród osób przybywających do Kołobrzegu ogółem. Ich liczba wynosiła w latach 2005-2008 średnio około 35,0% ogółu przyjeżdżających do tego miasta.

Jednocześnie w ostatnich latach daje się zaobserwować spadek liczby turystów zagranicznych oraz liczby udzielonych im noclegów.

Przeprowadzone badania terenowe miały na celu określenie przybliżonej liczby turystów wypoczywających w Kołobrzegu w dniu roboczym tygodnia w sezonie urlopowo-wakacyjnym oraz zasięgu ich pochodzenia. Jako główny materiał źródłowy posłużyły wyniki pomiaru turystów przeprowadzone w lipcu 2009 roku na plaży miejskiej w Kołobrzegu oraz pomiaru samochodów osobowych w dzielnicy nadmorskiej miasta. Badania te przeprowadzono na początku sezonu urlopowo-wakacyjnego, 5.07.2009 roku, w dzielnicy nadmorskiej. Pomiaru turystów dokonano na plaży pomiędzy przystanią żeglugi pasażerskiej (w pobliżu ujścia Parsęty do Bałtyku) od strony zachodniej a ulicą Wschodnią od strony wschodniej. Długość tego odcinka plaży wynosiła 3120 metrów. Rejestrowana temperatura powietrza w dniu badania wynosiła w południe 20°C. Zachmurzenie w tym dniu miało charakter zmienny, który można określić w odpowiedniej skali na 5/8. Ponadto był to dzień z nieco wyższą od przeciętnej siłą wiatru.

Pierwszym elementem przeprowadzonych badań był pomiar ruchu turystycznego na plaży miejskiej w Kołobrzegu. Pomiaru liczby turystów dokonano w dwóch sesjach – przedpołudniowej, od godz.10.00 do 11.00, oraz popołudniowej, od godz. 15.00 do 16.00. W tym czasie z przeciwległych kierunków plaży wyszły dwie grupy studentów geografii Akademii Pomorskiej w Słupsku (każda po 6 osób), które liczyły osoby przebywające na plaży. Jedna grupa przemieszczała się od przystani żeglugi pasażerskiej, kierując się ku wschodniej części plaży, druga od wejścia na plażę przy ulicy Wschodniej, kierując się na zachód, w stronę przystani żeglugi pasażerskiej. Pomiaru dokonano z uwzględnieniem trzech różnych kategorii wypoczywających: leżakujących, spacerujących oraz kąpiących się. Ponadto uwzględniono zróżnicowanie wiekowe zarejestrowanych osób. Warto wskazać, że ze względu na brak

Tabela 2

Wyniki pomiaru osób przebywających na plaży miejskiej w Kołobrzegu 5.07.2009 r. w sesji przedpołudniowej (10.00-11.00)

Table 2

Results of the measurement of the tourists staying at the town beach on the 5.07.2009 in the morning

Wiek	Kategorie turystów			
	opalający się	kąpiący się	spacerujący	ogółem
0-18	800	180	90	1070
19-44	900	250	130	1280
45-65	600	190	110	900
pow. 65	300	130	90	520
Razem	2600	750	420	3770

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych badań terenowych

Tabela 3

Wyniki pomiaru osób przebywających na plaży miejskiej w Kołobrzegu
5.07.2009 r. w sesji popołudniowej (15.00-16.00)

Table 3

Results of the measurement of the tourists staying at the town beach on the
5.07.2009 in the afternoon

Wiek	Kategorie turystów			
	opalający się	kąpiący się	spacerujący	ogółem
0-18	820	270	140	1230
19-44	1100	320	180	1600
45-65	650	240	150	1040
pow. 65	430	90	130	650
Razem	3000	920	600	4520

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych badań terenowych

możliwości przeprowadzenia badań na całym odcinku plaży w granicach administracyjnych Kołobrzegu (ograniczona liczba osób uczestniczących w badaniu) uzyskane wyniki dają jedynie pewną fragmentaryczną orientację w liczbie wypoczywających. Ponadto ze względu na wysoką dynamikę ruchu plażowiczów są one z pewnością obciążone pewnym błędem. Analiza wyników pozwoliła odnotować w sesji pomiarowej przedpołudniowej 3770 osób przebywających na plaży, z tego 2600 leżakujących, 750 kąpiących się oraz 420 spacerujących i uczestniczących w grach i zabawach ruchowych (tab. 2, 3).

W sesji popołudniowej odnotowano ogółem 4520 osób, z tego 3000 leżakujących, 920 kąpiących się oraz 600 spacerujących i uczestniczących w grach i zabawach ruchowych w obrębie plaży.

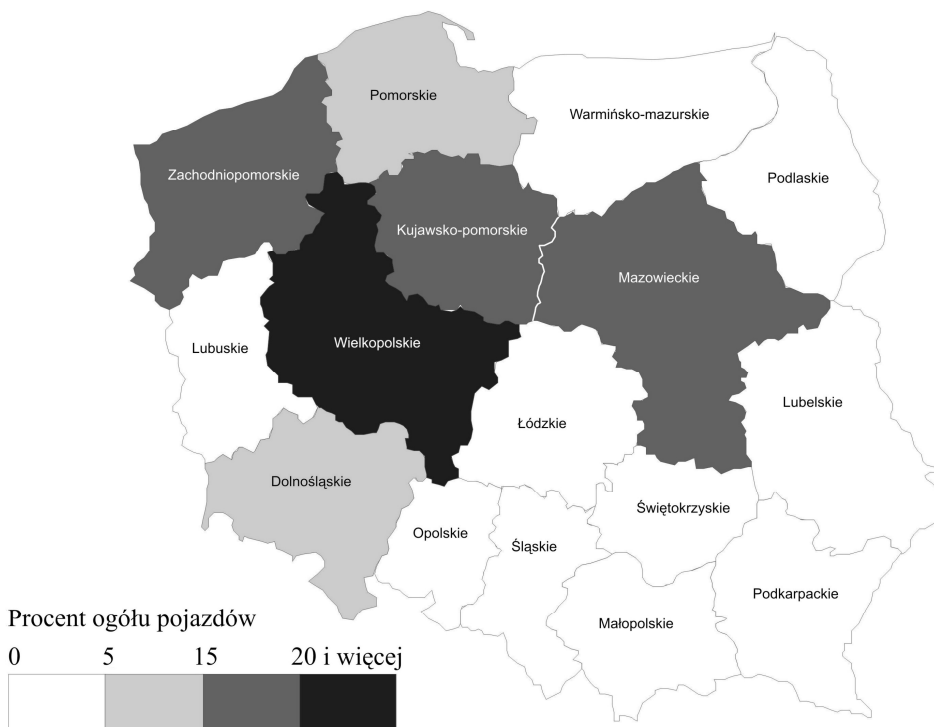
Uwzględniając kategorie wiekowe wypoczywających, stwierdzono w sesji pomiarowej przedpołudniowej najwięcej osób w wieku 19-44 lat (ok. 34% ogółu zarejestrowanej populacji osób przebywających wówczas na plaży) oraz 0-18 lat (ok. 28%, tab. 2). W sesji pomiarowej popołudniowej najwięcej było osób w przedziale wieku 19-44 lat (ok. 35% ogółu wypoczywających w tym czasie) oraz do 18 lat (ok. 27%; tab. 3).

W podobnych badaniach przeprowadzonych przez A. Matczaka i E. Rydza w Uście w 1999 roku odnotowano 10 360 osób na plaży w sesji przedpołudniowej oraz 11 577 w sesji popołudniowej (Matczak, Rydz 2001). Pomiar turystów w Kołobrzegu przeprowadzono na odcinku plaży w centralnej części dzielnicy nadmorskiej, nie objęły więc one całego obszaru plaży nadmorskiej w granicach administracyjnych miasta. Czynnikiem, który niewątpliwie wpłynęły na uzyskany niski wynik, były również: termin badań (początek sezonu urlopowo-wakacyjnego) oraz niezbyt sprzyjające wypoczynkowi warunki pogodowe.

Drugim elementem przeprowadzonych badań terenowych był pomiar pojazdów samochodowych zaparkowanych na ulicach i parkingach w dzielnicy uzdrowskiej. Pomiaru tego dokonano w celu określenia zasięgu oddziaływania przestrzennego Kołobrzegu jako destynacji turystycznej. Badanie zostało przeprowadzone – podobnie jak pomiar plażowiczów – w dwóch sesjach pomiarowych, pierwsze w godzinach 11-13.00, drugie w godzinach 16.00-18.00.

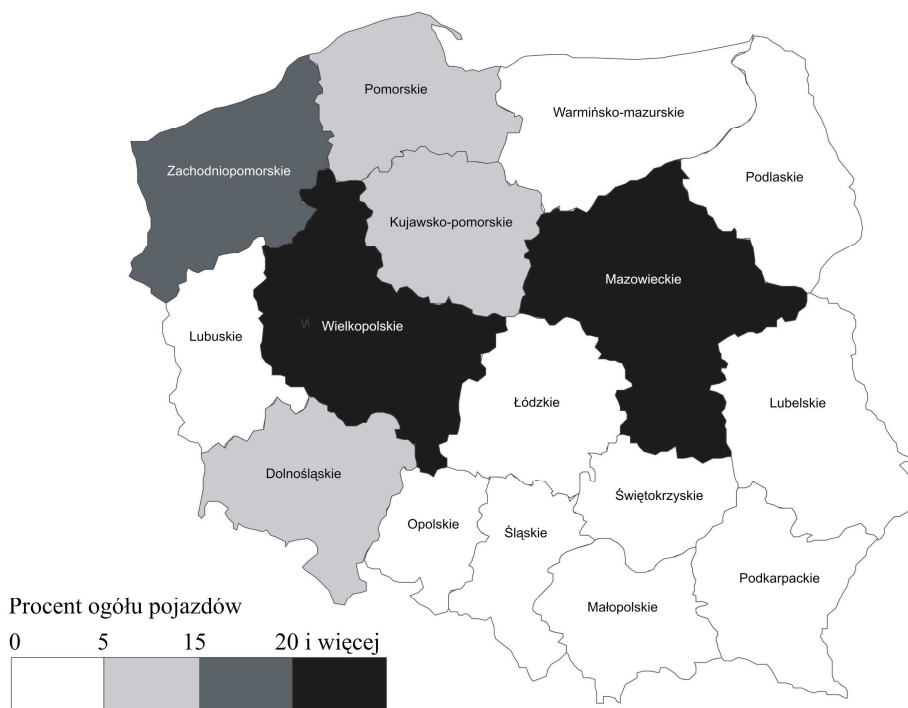
Dokonano identyfikacji ilościowej oraz jakościowej pojazdów, uwzględniając wszystkie kategorie pojazdów samochodowych pochodzących spoza powiatu kołobrzeskiego, zaparkowanych w tym czasie w dzielnicy nadmorskiej. Ze względu na ograniczoną liczbę osób dokonujących pomiaru badanie ograniczono do najintensywniej użytkowanej przez turystów nadmorskiej dzielnicy uzdrowskiej.

W godz. 11.00-13.00 odnotowano 720 pojazdów, natomiast w godz. 16.00-18.00 – 904. Analiza zasięgu przestrzennego pochodzenia zarejestrowanych samochodów osobowych wskazuje na silną koncentrację turystów z obszaru czterech województw (ryc. 1, 2). Największą grupę pojazdów w sesji pomiarowej przedpołudniowej odnotowano z województwa wielkopolskiego – 22,5% ogółu wszystkich zarejestrowa-

Ryc. 1. Pochodzenie turystów wypoczywających w Kołobrzegu na podstawie oznaczeń tablic rejestracyjnych pojazdów na parkingach w pomiarze przedpołudniowym (godz. 11.00-13.00)
 Fig. 1. The origin places of the tourists staying in Kołobrzeg basing on the number plates in morning measurement (from 11 am-1 pm) session in the parking lots

Źródło: opracowanie własne na podstawie wyników pomiarów terenowych

Ryc. 2. Pochodzenie turystów wypoczywających w Kołobrzegu na podstawie oznaczeń tablic rejestracyjnych pojazdów na parkingach w pomiarze popołudniowym (godz. 16.00-18.00)

Fig. 2. The origin places of the tourists staying in Kołobrzeg basing on the number plates in afternoon (from 4-6 pm) measurement session in the parking lots

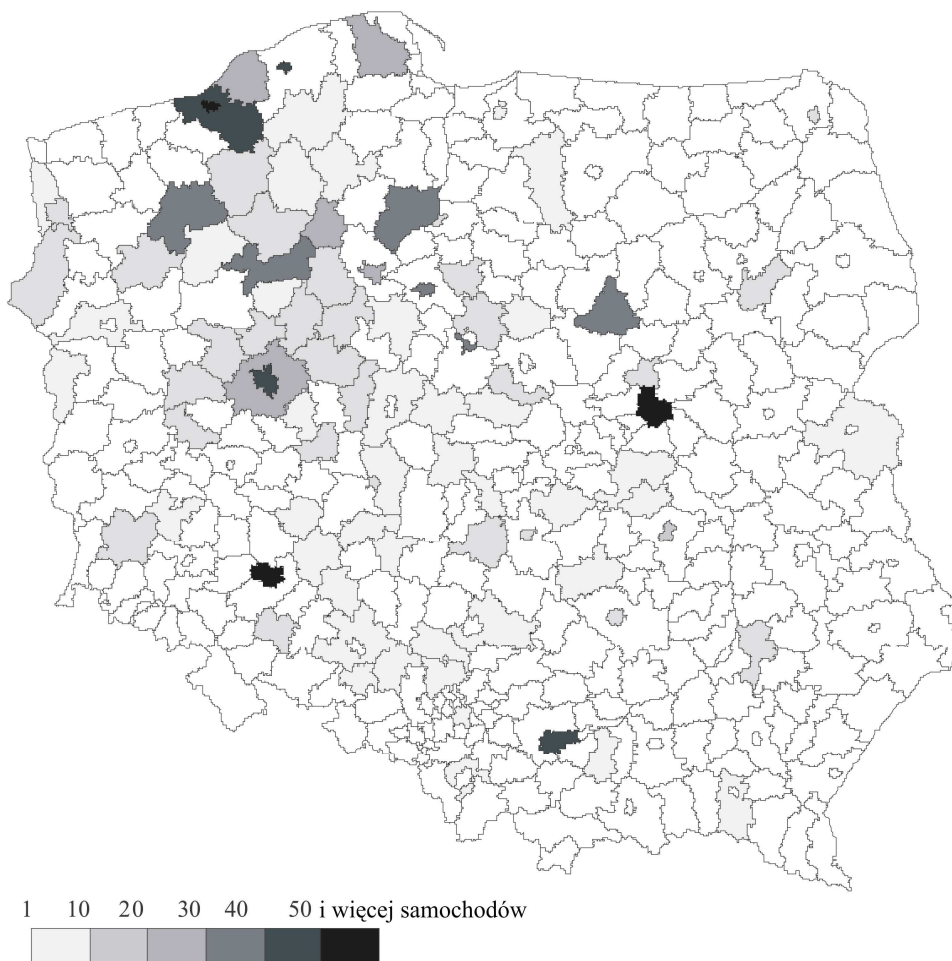
Źródło: opracowanie własne na podstawie wyników pomiarów terenowych

nych w tym czasie. W dalszej kolejności były to pojazdy z województw: mazowieckiego – 19,6%, zachodniopomorskiego – 16,7% oraz kujawsko-pomorskiego – 15,3%. Ogółem z czterech wymienionych województw pochodziło 74,1% pojazdów zarejestrowanych pomiędzy godz. 11.00 a 13.00. W pomiarze przeprowadzonym w godzinach 16.00-18.00 również dominowały pojazdy z tych samych województw. Najwięcej było ich z województw wielkopolskiego i mazowieckiego – po 21,6%, następnie z zachodniopomorskiego – 17,4% i kujawsko-pomorskiego – 15,3%. Ogółem z tych czterech województw naliczono 75,9% zarejestrowanych w pomiarze popołudniowym pojazdów samochodowych. Ponadto w obu seriach pomiarowych, w grupie samochodów z pozostałych województw nieco wyższy od przeciętnej był ich udział z województw pomorskiego i dolnośląskiego.

Najmniej pojazdów w obu seriach pomiarowych odnotowano z województw: lubelskiego (2 w pomiarze przedpołudniowym oraz 5 w pomiarze popołudniowym), podkarpackiego (odpowiednio 6 i 6), świętokrzyskiego (8 i 14) i białostockiego (15 i 14). Warto podkreślić, że nie uwzględniano pojazdów z rejestracjami powiatu kołobrzesckiego celem wyeliminowania z pomiaru mieszkańców Kołobrzegu i powiatu.

Analiza pochodzenia turystów na podstawie dokonanych pomiarów nie jest z pewnością do końca kompletna, nie uwzględnia bowiem tych, którzy przyjechali do miasta środkami komunikacji publicznej – autobusowej i kolejowej. Dotyczy ona ruchu pojazdów prywatnych oraz zorganizowanych wyjazdów autokarowych. Pozwala jednak w przybliżeniu wyznaczyć zasięg oddziaływania Kołobrzegu jako ośrodka recepcyjnego turystyki.

Analiza zasięgu pochodzenia zarejestrowanych pojazdów na poziomie powiatów wykazała w obu przeprowadzonych sesjach pomiarowych pojazdy ze 113 powiatów (ryc. 3). Najwięcej turystów pochodziło z powiatów grodzkich: warszawskiego (318 pojazdów), koszalińskiego (76), poznańskiego (70), wrocławskiego (54), krakow-

Ryc. 3. Pochodzenie turystów wypoczywających w Kołobrzegu na podstawie oznaczeń tablic rejestracyjnych pojazdów na parkingach w obu sesjach pomiarowych

Fig. 3. The origin places of the tourists staying in Kołobrzeg basing on the number plates in both measurement sessions

skiego (54), słupskiego, bydgoskiego i toruńskiego (po 42). Ponadto wysoki był udział samochodów z powiatów: wałeckiego, sławieńskiego, koszalińskiego, pilskiego, drawskiego, świeckiego, ciechanowskiego.

Rozpatrując zasięg oddziaływania przestrzennego Kołobrzegu na poziomie miast pochodzenia turystów, odnotowano największy udział pojazdów z Poznania – 70, Warszawy – 63, Krakowa i Wrocławia – po 54 oraz z Torunia i Słupska – po 42.

Wysoki stopień koncentracji miejsc pochodzenia samochodów turystów wypoczywających w analizowanym okresie z czterech województw oraz z dużych aglomeracji pozwala wnioskować, że Kołobrzeg oddziałuje przede wszystkim na duże ośrodki miejskie – Warszawę, Poznań, Wrocław, Kraków, Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz. Wraz ze wzrostem odległości od Kołobrzegu spada liczba odnotowywanych pojazdów.

Analiza zasięgu oddziaływania przestrzennego Kołobrzegu jako ośrodka recepcyjnego pozwala wnioskować, że jego zasięg przestrzenny jako destynacji turystycznej jest determinowany w dużej mierze jego dostępnością w szerokim aspekcie czasowym, przestrzennym, komunikacyjnym oraz wielkością miejscowości pochodzenia turystów, czego dowodzą relatywnie znacznie wyższe wskaźniki liczby pojazdów samochodowych z miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców. Ogółem z blisko 20 miast stutysięcznych odnotowano 714 pojazdów w obu sesjach pomiarowych, co stanowiło 44% wszystkich odnotowanych. Jednocześnie znikomy był udział turystów z województw Polski wschodniej i południowej. Jest to niewątpliwie wynikiem znacznej odległości od Kołobrzegu w aspekcie przestrzennym, komunikacyjnym, a przez to również ekonomicznym.

Uzyskane wyniki badań w pomiarze zasięgu oddziaływania przestrzennego Kołobrzegu jako miejscowości recepcyjnej są zbliżone do wyników uzyskanych w badaniach Miedzińskiego w latach 2006 i 2007, który także odnotował największą liczbę pojazdów samochodowych z województw: wielkopolskiego, mazowieckiego, zachodniopomorskiego i kujawsko-pomorskiego (2009).

Kołobrzeg w ostatnich latach dzięki bardzo intensywnym inwestycjom w rozwój infrastruktury noclegowej stał się największą miejscowością recepcyjną turystyki wypoczynkowej i uzdrowiskowej na polskim wybrzeżu Bałtyku. Skala frekwencji ruchu turystycznego oraz jego dynamizm skłaniają do podejmowania nad nim badań w aspekcie ilościowym oraz do szczegółowych analiz jego dynamiki, sezonowości, zasięgu oddziaływania Kołobrzegu jako miejscowości recepcyjnej zarówno wśród turystów polskich, jak i zagranicznych. Dotyczy to również innych kurortów nadmorskich. Istotnym przyczynkiem do prowadzenia tego typu analiz jest potrzeba wypracowania metodologii badań ruchu turystycznego na obszarze pasa nadmorskiego ze względu na niedoskonałość oficjalnych statystyk GUS, które obarczone są znacznymi brakami. Warto rozwinięcia wydają się również studia nad analizą ruchu turystycznego w Kołobrzegu i pozostałych miejscowościach nadmorskich celem określenia innych cech tego ruchu w tych miejscowościach, takich jak motywacje podejmowanych podróży, formy uprawianej turystyki, preferowane formy spędzania czasu, długość pobytu oraz częstotliwość wizyt, a także zagadnienie percepcji przestrzeni turystycznej miasta w ocenie przyjeżdżających turystów.

Literatura

- Błasiak W., Szczepański M.S., Wódz J., 1990, *Szczyrk – miasto w sytuacji inwazji turystycznej*, Katowice
- Cohen E., 1972, *Towards a sociology of international tourism*, *Social Research*, 39, 1, s. 164-182
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2008, *Geografia turystyki Polski*, Warszawa
- Matczak A., Rydz E., 2001, *Koncepcja monitoringu turystycznego w strefie brzegowej Bałtyku (na przykładzie rejonu Ustka-Rowy)*, *Zeszyty Naukowe WPSTiH w Bydgoszczy*, 1, s. 183-193
- Miedziński M., 2007, *Baza noclegowa Kołobrzegu i jego zaplecza*. W: *Nauki geograficzne w badaniach regionalnych*, red. M. Strzyż, A. Świerszcz, t. 3, *Badania regionalne – wybrane problemy*, Kielce
- Miedziński M., 2009, *Rozwój przestrzenny uzdrowiska Kołobrzeg od 1830 do 2009 roku oraz przemiany jego bazy noclegowej w latach 1989-2009*. W: *W trosce o przyszłość kołobrzegińskiego uzdrowiska*, red. E. Wiśniewski, Kołobrzeg
- Oppermann M., 1993, *Tourism space in developing countries*, *Annals of Tourism Research*, 20, 3, s. 535-556
- Potocki J., 2004, *Rozwój zagospodarowania turystycznego Sudetów od połowy XIX wieku do II wojny światowej*, Jelenia Góra
- Raport o stanie miasta Kołobrzeg*, 2007, www.stat.gov.com z dnia 15.04.2011

Summary

Kołobrzeg is the main seaside resort and health resort in the Polish seaside zone. The tourist attractiveness is the result of its location and health values. The health values in Kołobrzeg accompanied to the sightseeing and function of holiday resort. In the article were described selected elements of the tourist activity in Kołobrzeg. The first was made an analysis of tourism basing on the data of GUS. The results show the tourist movement has been increasing in the city every year.

The official data about the tourist accommodation places presented by GUS aren't precisely. The main part of the article was the analysis of selected aspects of tourist movement especially calculation of tourist movement in the beach and calculation of car origin places were stayed in the health resort in Kołobrzeg. The results show Kołobrzeg is very important tourist destination especially for tourist from big Polish cities and for tourist coming here from the west provinces of Polish territory.